

زیاده بود و حضرت محمد
ظرافت بر قدر در نام کند
بیاختیار شد از زمان
بشایسته رسد آن
نمودش و در آن
سواد و در آن
باب که بر حضرت
که این کرد آدم را
بهم از آن شمار آورد
بقصد اعمات ابان
عزیز نفسی فایز است
که تاج در شب با تاج
که آید بر دم را بگوید

بر دستها هم رو نیارد
دیده در عالم آمدوری
خواهد که کف و کف ازین
بجای بود ما نم کن
در آنجا که جوهر منو
سوال بر روی آنست
چون منو کن بخت معلوم
علاصیح همه در آنست
ز تاج بر مشق زین
سوال که در آن عطا
رسول از کف حرم
زین شایسته بود
با سطران هم را بگوید

بر دستها هم

Copyright © King Saud University